

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת בהר - בחוקותי

SHABBOS PARSHAS BEHAR - BECHUKOSAI

כב' אייר תשנ"ט MAY 8, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 7:41* שקיעה/יום השבת - 8:00
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:44 צאת הכוכבים/מצשי"ק - 8:50
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:20 לשיטת רבינו תם - 9:12
*מי שמדליק מוקדם (כגון 7:00), אין לאחר מומון עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך עוד 25 דקות

מדעת עליון

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר וגו' (כה-א)

פרש"י וז"ל מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצות נאמרו מסיני? אלא מה שמיטה נאמרו כללותיה ודקדוקיה מסיני, אף כולן נאמרו כללותיה ודקדוקיה מסיני עכ"ל. ולכאורה יש להקשות, מדוע בחרה התורה במצות שמיטה דוקא, כדי ללמדנו שכל פרטי תרי"ג מצות נאמרו לישראל בהר סיני? החכם בעל החיד"א, ר' יוסף דוד אזולאי זצ"ל מביא הגמי' בברכות (לה:): אמר להו רבא לרבנן במטותא מנייכו ביומי ניסן וביומי תשרי לא תתחזו קמאי כי היכי דלא תטרדו במזונייכו כולא שתא עי"ש. מדברי רבא כאן נמצאנו לומדים, שבכל שנה יש להקדיש שני חדשים בשנה (ניסן ותשרי) לעסקי פרנסה, ובטלים אז מלימוד התורה. בתקופה של שש שנים מגיעים אפוא לביטול תורה של שנים עשר חודש. עון זה של ביטול תורה בא על תיקונו בשנת השמיטה, שבה אין עוסקים כלל בעבודות הקרקע, ומקדישים את כל הזמן הפנוי ללימוד התורה. וא"כ, טבעי ומובן הקשר בין שמיטה להר סיני, שעליו ניתנה תורה לישראל. לכן נבחרה מצות שמיטה לשמש "בנין אב", שהתורה כולה בכללותיה ובפרטיה ניתנה לישראל "בהר סיני".

אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם וגו' (כו-ג)

Yaakov, the third of the Avos, and does not mention the three Avos in their proper order?

R' Yaakov Moshe Charlap ZT"L answers, if Bnei Yisroel will reach the level of Yaakov Avinu - the total fulfillment of Torah and good deeds - then surely they will be worthy of redemption. However, if they do not reach this lofty level and will only show their *Mesiras Nefesh* for the sanctity of Hashem's name, as did Yitzchok Avinu, when he was bound on the altar as a Korbon, then Bnei Yisroel will also be remembered by Hashem, as it is written "ויואף את בריתי יצחק" - *and also my covenant with Yitzchok*. If they are unable to even reach this level but will at least have within them the virtue of *Chessed* and *Tzeddakah* like Avrohom Avinu, then too, will they be considered for redemption by Hashem, as it says "ויואף את בריתי אברהם אזכר" - *and also my covenant with Avrohom I will remember*.

If, Heaven forbid, Bnei Yisroel will be on the lowest level, both between themselves and Hashem, and with their fellow man, then only the fact that they return to the land of their fathers to rebuild it from its state of desolation and waste, will allow Hashem to have pity on them and redeem them, as it is written "ויהארץ אזכר" - *and the land I will remember*.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

Scrubbing or agitating wet fabric is considered an act of laundering and is forbidden התורה. This includes scrubbing wet fabric with the hand or with the use of a brush, as well as rubbing two parts of the fabric against each other. Moreover, it includes even swishing a fabric back and forth in water.

Unlike the prohibition of soaking, which applies only to absorbent material, the prohibition against scrubbing applies to any soft material, including leather, rubber and nylon. Scrubbing hard leather, too, is prohibited, but only מדרבנן - by Rabbinical decree. Thus, although it is permitted to pour water on soiled shoes or rubbers, it is nevertheless, forbidden to scrub the dirt off them while they are wet.

R' Moshe Feinstein ZT"L ruled that since the matter of rubbing plastic is in doubt, one is permitted to rub it gently, but not forcefully.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

prohibitions *in today's day*, that are forbidden Rabbinically. For instance, the practice of salting meat before it is cooked to be eaten is not *Biblically prohibited*, because most authorities agree that blood that was cooked inside a piece of meat is only Rabbinically forbidden to eat and not *חמור*. However, today, if one were to proceed without salting and washing the raw meat properly and accordingly, he would be looked upon, through the eyes of the public, as if he had eaten *Treif* - *unkosher meat*."

The Chazon Ish's face burned with emotion as he spoke, His guest accepted these profound words and got up to leave. The Chazon Ish accompanied the Rov to the door and then said, "It's true what you said, that the Mitzvah of Shemittah is an *איסור דרבנן* in today's times and not Biblically ordained. However, it comes a time when one must stop and ask himself - do we really understand or have any *השגה* - *grasp*, as to what really is an *איסור דרבנן* - *a Rabbinic Prohibition*?"

TORAH GEMS

אל תקח מאתו נשך ומרבית וכו' (כה-לו)

In every livelihood, a person must have faith in Hashem that he will allow him to succeed. The farmer who plants his seeds looks to the Heavens for rain. The entrepreneur who buys and sells his wares, prays to Hashem for success and profits in his business dealings. However, explains the **Ksav Sofer, R' Avrohom Shmuel Binyomin Sofer ZT"L**, only a person who lends his money to receive interest, does not feel the need to daven to Hashem and request his kindness. His profit is established beforehand and it just keeps on growing from day to day.

Thus, the Torah forbids us to take interest from a fellow Jew. On the other, we know that the Torah does allow a Jew to receive interest from a non-Jew, because there is always the doubt that the gentile might not repay on time. Therefore, the Jewish lender will turn to Heaven and have faith, for he needs Hashem's kindness to assure the return of the loan.

זכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק והארץ אזכר וגו' (כו-מב)
Why does the Torah begin here by mentioning the covenant with

מעיר רש"י בפתח הפרשה ע"פ חז"ל "אם בחוקותי תלכו" - יכול זה קיום המצות. כשהוא אומר "ואת מצותי תשמרו" הרי קיום המצות אמור. הא מה אני מקיים אם בחוקותי תלכו - שתהיו עמלים בתורה עכ"ל. על דברי רש"י כאן היה אומר האדמו"ר מקוזניץ, ר' משה אליקים זצ"ל (בנו של המגיד מקוזניץ) שבאמת אין הכוונה רק ללימוד התורה בשקידה, אלא למעשי האדם בכל עת ובכל שעה. כי חובת היהודי היא, שכל חייו ומעשי יום שלו יהיו ברוח התורה.

חכמי ישראל מדגימים זאת בדוגמאות הבאות: אדם עוסק במלאכת שדהו, חורש וקוצר, זורע ומעמר - ואגב זאת מצות כלאים, לקט ושכחה ופאה וכיוצא באלה - ובכך הוא עמל בדרך התורה. וכן מי שעוסק במסחר והוא נושא ונותן באמונה וביושר ונמנע מלהונות את הבריות - אף זה נקרא עמל בתורה.

בדרך זו אפשר לפרש גם את המאמר הידוע בפרקי אבות (ד-ו) "ובתורה אתה עמל" - שכל עמלך בחיים יהיה בדרך התורה וברוח מצותיה.

מעשה אבות....סימן לבנים

ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ וכו' (כה-ד)

The Mitzvah of Shemittah, which is kept every seventh year in Eretz Yisroel, was a difficult one for the Yidden who lived there during the early half of the twentieth century, when many people based their livelihood on agriculture. Due to the extreme hardships that were prevalent then, many people looked to their Rabbonim for certain heterim and leniencies that they could employ. One such Rov travelled to Bnei Brak to visit the great **Chazon Ish, R' Avrohom Yeshaya Karelitz ZT"L**, to try to convince him to lighten the people's load with regard to the prohibitions of the Shemittah year. Said the Rov, "Why must the people struggle so much? After all, in today's times, the Mitzvah of Shemittah is only an *איסור דרבנן* - a Rabbinic prohibition. If so, there's no reason to be so adamantly stringent regarding these prohibitions - especially if by doing so, it could cause many people a considerable monetary loss!"

The Chazon Ish was silent for a moment, deep in thought. Then he turned to his guest and addressed him. "In truth, there are many